

Протокол

№

гр. София, 06.03.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 06.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова, като разгледа дело номер **11140** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК вр. с чл. 144 АПК.
На именното повикване в 10.43 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Б. Т. гражданин на Р. Т. – редовно призован, представлява се от адв. И. и адв. И. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ” – редовно призован, представлява се от юрк. И., с пълномощно от днес.

СТРАНИТЕ (поотделно) – Да се даде ход на делото.

С оглед редовното призоваване на страните съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА допълнително постъпили писмени доказателства, а именно справка за съдимост с рег. № 840 от 20.02.2013 г.

АДВ. И. – Да се приемат доказателствата. Ако сметнете за необходимо да бъде записано по делото, бихме искали да представим допълнена справка за съдимост № 1039 от 04.03.2013 г., в която е допълнено, че лицето е временно реабилитирано на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 от НК.

ЮРК. И. – Да се приеме.

По доказателствата, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА допълнителна справка за съдимост от 04.03.2013 г. Спорът е изяснен от фактическа страна и съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. И. – Обжалвам отказ на директора на дирекция „Миграция” от 04.10.2012 г. Смятаме, че изричният отказ на директора дирекция „Миграция” е незаконосъобразен, тъй като от една страна противоречи с императивните материалноправни разпоредби, от друга страна, е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствени правила. Моля да съобразите при постановяване на Вашето решение обстоятелството, че със Закона за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Р. България, публикуван в ДВ бр. 36/15.03.2009 г., разпоредбата на чл. 42, буква З, ал. 3 от ЗЧ в Р. България е изменена и максималният срок на предварителната административна мярка „забрана” за влизане в Р. България е намалена от 10 на 5 г. Тази законодателна промяна съответства и на Директива на ЕС 2008/115 на ЕП, според чл. 11, ал. 2, която продължителността на забраната за влизане се определя като надлежно се вземат предвид всички обстоятелства от значение за отделния случай и по принцип не надвишава 5 г. Моля също така да вземете предвид и обстоятелството, че със Закона за изменение и допълнение на Закон за чужденците е публикуван в Р. България бр. 9 от 28.01.11 г. разпоредбата на чл. 10, ал.1, т. 6 от Закона за чужденците в Р. България е изменена, като ПАМ забрана на влизане в Р. България може да се налага само, когато лицето е извършило умишлено престъпление на територията на Р. България, и което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода. В НК това са така наречените престъпления със специален минимум на наказанието, които предвиждат от една до определен срок години лишаване от свобода, като престъплението по чл. 316 във връзка с чл. 308 ал. 2 от НК не е престъпление което има такъв специален минимум и съответно за него въобще не би могла да се наложи ПАМ, забрана за влизане в Р. България. Моля да вземете предвид и обстоятелството, че жалбоподателят е реабилитиран, както е видно от представената днес справка за съдимост, както и че реабилитацията по чл. 86 от НК е настъпила на 17.01.2008 г. , а към днешна дата или по-точно 17.01.2013 г. е настъпила и абсолютната реабилитация по чл. 88 от НК и както е ясно реабилитацията заличава последиците свързани с осъждането на лицето за в бъдеще. Също така смятаме, че е нарушена разпоредбата по чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ, тъй като според нея административният орган е следвало да прецени обстоятелствата на семейното му положение на лицето и ще цитирам едно решение на ВКС № 4621 от 29.03.2012 г., на 7 отделение, по адм. дело № 2695 от 2012 г. Във връзка с това, че според чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ, административният орган е следвало да прецени, всички обстоятелства необходими по делото и също така в съответствие с принципа на служебно начало в административния процес административният орган е следвало да събере всички доказателства, дори когато няма искане направено от заинтересованото лице, като от представената по делото АП, е видно, че такива доказателства не са събрани и по специално не са взети под внимание законодателните промени – изтичането на максимално предвидения 5 годишен срок, настъпилата реабилитация, а също така и съдебното решение на ВКС и постановлението за прекратяване на наказателното производство, които представихме като доказателства в предишното СЗ. Ще заключа с това, че не са представени, каквито и да било доказателства за това, че жалбоподателят представлява сериозна опасност за обществения ред. Нещо повече, както вече беше казано, същият е реабилитиран, при условията на чл. 88 от НК. В резултат, на което според нас не са налице условията за налагане на наказание по-голямо, от максимално предвидения размер по чл. 42, буква З от ЗЧРБ, а също така

и по европейската Директива на ЕС 2008/115 на ЕП. В тази връзка Ви моля да ни определите срок, в който да представим писмени бележки, писмена защита по делото и Ви молим да отмените изричния отказ на директора на дирекция „Миграция” от 04.10.2012 г. и решите делото по същество като отмените наложената забрана за срок от 10 години наложена на жалбоподателя. Едно такова решение би било благоприятно и за двете малки деца на жалбоподателя и това обстоятелство следва да бъде преценено, както българското законодателство, така и въз основа на европейските директиви, включително и Европейската директива за защита правата на детето.

ЮРК. И. – Оспорвам жалбата и считам, че писмото на директора на дирекция „Миграция” е мотивирано освен с осъждането, както предвижда законът за чужденците в РБ, така и с данни, съдържащи се в подробна докладна записка от дирекция на МВР-Х., тогава полиция. Данните съдържат информация за участие в организирана престъпност. Въз основа на тези факти, обстоятелства и доказателства, считам че, това писмо е мотивирано и следва заповедта „забрана за влизане” да остане в срок от 10 години.

Съдът ДАВА на страните 7-дневен срок за писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.54 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: